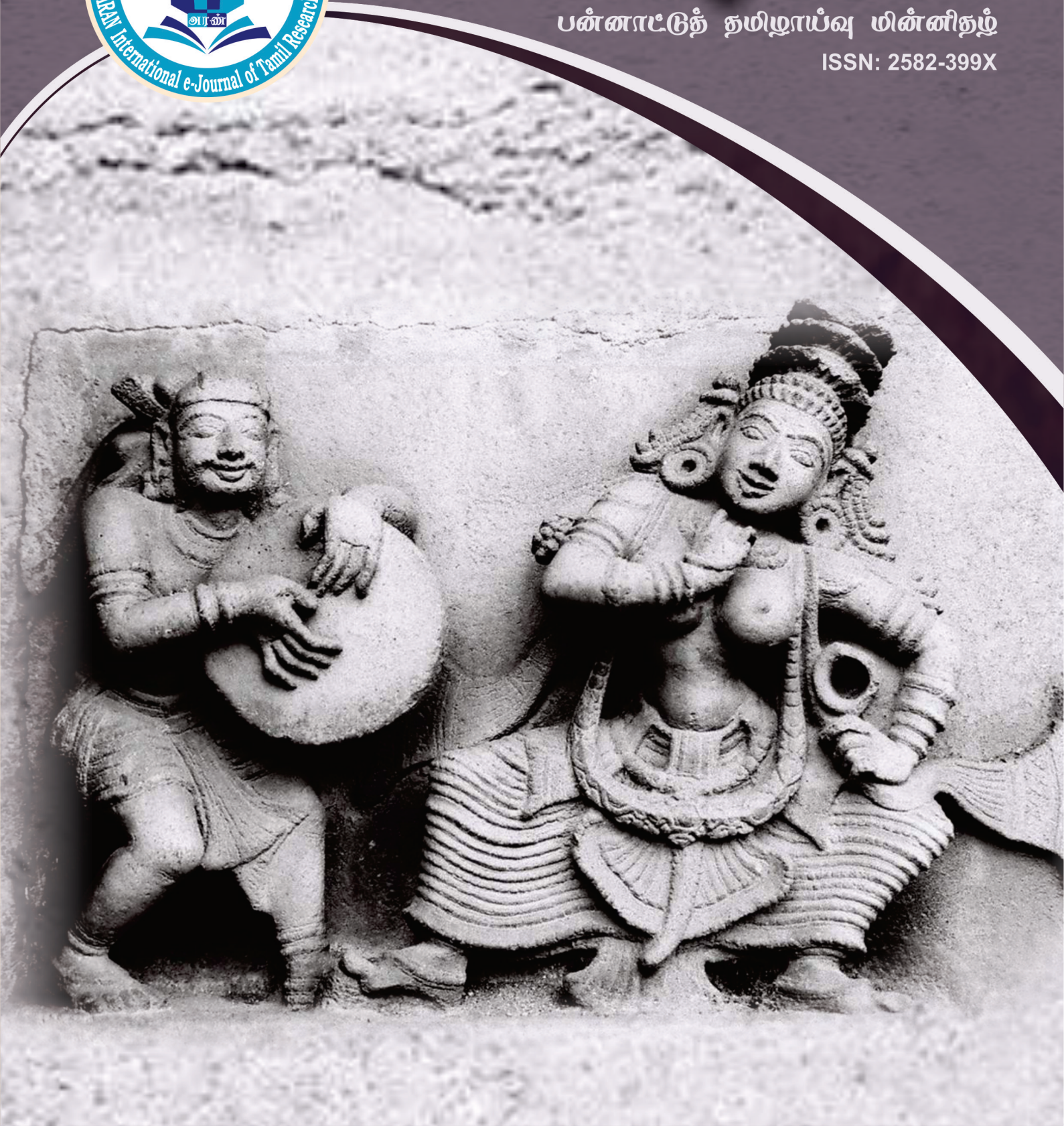

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கிதழ்

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்
ISSN: 2582-399X

Aran

International e Journal of Tamil Research
ISSN: 2582-399X

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் வாணிஅறிவாளன்
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் பா.வேலம்மாள்

முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் பேரா.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

பேரா. முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review) பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நன்றி

அனைவருக்கும் வணக்கம்

COVID-19 காரணமாக நமது ஏப்ரல் இதழும் ஜூலை இதழும் வெளிவருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டு விட்டது. கட்டுரையாளர்களின் ஒத்துழைப்புக்கும், பேராசிரியர்கள் மற்றும் ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் நமது ஆய்விதழை வாசிக்கும் உலகம்முழுதும் உள்ள தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கும் எங்களது பணிவான வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

Hi everyone

COVID-19 has delayed the release of our April and July issues. We would like to express our humble respect and gratitude to the authors for their cooperation, to the professors and research students and to the Tamil hearts around the world who read our Research paper.

அன்புடன்

முனைவர். பிரியாகிருஷ்ணன்

நிறுவனர்/பதிப்பாசிரியர்/நிர்வாகஆசிரியர்,

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

PH: +917299587879

எச்சமரபுகளும் பொதுமரபுகளும்
முனைவர். பெ. விஜயலட்சுமி

தொல்காப்பியம் கூடும் இலக்கிய வகைகளும் அதன் வளர்ச்சி நிலையும்
அ. வேளாங்கன்னி அமிர்தா

இலக்கணத்தில் இலக்கியத்தரவுகள்: நன்னூல், அகப்பொருள் விளக்கம் மற்றும்
மயிலைநாதர் உரை ஆகிய நூற்களை முன்வைத்து
முனைவர். தி. இராஜரெத்தினம்

முறநானூறும்முறங்காரும்
திருமதி. மு. அழகுராணி

சங்கஇலக்கியங்கள் கூறும் போர்க்கள ஆடல் வகைகளும் அவற்றின்
தன்மைகளும்
கலாநிதி திருமதி. தாஷாயினி பிரமதேவ்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒலிக்குறிய்புச் சொற்கள்
மா. ஆதிமூலம்

தமிழர் பண்பாட்டில் தாய்த் தெய்வ வழியாடு
முனைவர். ப. விமலா அண்ணாதுரை

ச. முருகநாயகியின்முழிப்பாவைநாடகம் :புழுதியாகியபோனநிலத்தின்குரல்
முனைவர். ம. கருணாநிதி,

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசார்யர்களின் வரலாறு
முனைவர். கோபாலகிருஷ்ணன்

முகம்பு
புகைப்படம் இணையம்
நன்றி

இலக்கியங்களில் மடலேறுதல்
ஓர்ஆய்வு - பொ. பிரபு

Was Madras Benighted?: The British Beauracracic Control Over The Swadeshi Press And Political Literaturemadras Presidency, 1908-1912
Dr.V.Venkatraman, Ph.D., D.Litt.,

Kurinji Life style focused on malasar and kaadar of Anaimalai hills -
Dr. G. Vennila

Sri KirupaSamuthra Perumal Temple at Nannilam taluk - A Study
Mrs. R. Brindakumari

**வட இலங்கையில் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அரியவகை
ஈமச்சின்னங்கள்**
திருமதி. சிவருபிசயிதரன்

**7ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் பாசிமணிகள் உற்பத்தி செய்த
மலேசியாவின் குவாலா செலின்சிங் வரலாற்றுத்தளம்**
ம. லிங்கேஸ்வரன்

Just Another Film Industry: Tamil Cinema in Global India
Miss. AmruthaKanapulli

முகப்பு
புகைப்படம் இணையம்
நன்றி

தமிழ்

புறநானூறுப் புறங்காடும்

கட்டுரை ஆசிரியர்

திருமதி.மு.அழகராணி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
மாநிலக் கல்லூரி
(தமிழ்த்துறை)
சென்னை — 600 005.

நெறியாளர்

முனைவர்.க.சேக்மீரான்
இணைப் பேராசிரியர்
மாநிலக் கல்லூரி (தமிழ்த்துறை)
சென்னை — 600 005.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழ்நாட்டின் தன்மையை எடுத்துக் கூறும் தொகை நூல்களில் தலைசிறந்தது புறநானூறு. இக்கால கட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் 'ஒரு பகல் வாழ்க்கைக்கு வலமருதல்' (வருந்துதல்) மிகவும் இழிவானதென்று கருதினார்கள். போர் புரிந்து வாழும் வீர வாழ்க்கையே சிறந்தது என்றும் அப்போரில் வீரமரணம் எய்துவதையே உயர்வானது, என எண்ணினார்கள். அவ்வாறு வாழ்ந்த வீரர்களின் இறப்பிற்குப் பின் செய்த சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி இவ்வாய்வில் விரிவாகக் காணலாம்.

திறவுச்சொற்கள்

புறநானூறு ,கால்கழிகட்டில், தூய வெள்ளறுவை, கருங்கோடு,
கழிகலமகடூஉ, தொடிகழிமகளிர், சுடலை.

முன்னுரை

உலக மக்களின் அனைத்து நிகழ்வுகளும் இறப்பை மையங்கொண்டே அமைகின்றன. இறந்து போனவர்களது உடலை அழிப்பதற்கு உலகம் முழுவதும் பல்வேறு வகையான முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. எகிப்தியர்கள் பா(Ba) என்பது ஆன்மா, கா (Ka) என்பது உடற்சத்து. இறந்ததும் பா — பறவை வடிவில் மேலோகம் சென்று வினைப்பயனை அனுபவித்து உடலாகிய கா — வுக்குத் திரும்பும் என நம்பினர் எனவே இறந்தோரைப் புதைத்தனர். அவ்வாறே இயற்கையோடு ஒன்றி வாழும் பழங்குடியினர்கள், தமக்கு வாழ்வளித்த இயற்கைக்குச் செய்யும் கைமாறாக, இறந்தவர்களது உடல்களைப் பறவைகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இரையாக்கினர். இவற்றுக்கு அம்மக்களது நம்பிக்கைகளும் சூழலும் மதங்களும் காரணமாக அமைகின்றன எனலாம்.

நோக்கம்

தமிழர்களிடத்தில் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதற்கு அடுதல், இடுதல் ஆகிய இருமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. இதற்கெனப் புறங்காடு எனும் பெயரிட்ட இடத்தைப் பண்டைத்தமிழர் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இறப்பில் சில நம்பிக்கைகளையும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டிருந்தனர். இவற்றை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இறப்பு

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும்

பெருமை படைத்ததிவ் வுலகு”¹

என வள்ளுவர் குறிப்பிடும் வகையில் இவ்வுலகில் பிறந்து இறந்தவர்கள் ஏராளம். இறப்பு, பலரையும் நிலைகுலைய வைக்கும் ஒரு நிகழ்வாக விளங்குகின்றது. காரணம் இறப்பிற்குப் பின் என்ன நிகழும் என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாக விளங்குவதே. இதனையொட்டியே உலக மதங்களின் கொள்கைகள் பல வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் மக்கள், இறப்பு தொடர்பான பல நம்பிக்கைகள் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். இறப்பு மிக அமைதியாக அகால மரணமற்றதாக நிகழ வேண்டும் என்ற இன்றைய எண்ணத்திற்கு மாறாக, புறநானூற்று மக்கள், போர்க் களத்தில் வீரமரணத்தைத் தழுவுவதையே விரும்பினர். போர் என்று வந்துவிட்டால் அதில் பலரும் இறப்பதையும் பல குடும்பங்கள் ஆதரவற்றுப் போவதையும் நாடு வீணே அழிவதையும் உணர்ந்திருந்த போதும் அவர்கள் போரினை விரும்பினர் என்பதை

“வருவார் தாங்கி யமர்மிகல் யாவது
பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர் புண்டொட்டுக்
குருதிச் செங்கைக் கூந்த றீட்டி

.....

.....

மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே”²

என்ற பாடல் வழி, போர் கொடியதாயினும் அறப்போராகையால் வானவர் மகிழ்வர் என இதற்குச் சமாதானம் கொள்ளப்பட்டது எனலாம். போரில் வீரமரணமடைந்தால் உடனேயே சொர்க்கம் கிடைக்கும் என்று நம்பினர். எனவே பிறநிலையில் ஏற்படும் இறப்பினை அவர்கள் பெரிதும் மதித்தாரில்லை.

இறப்புநிலைச் சடங்குகள்

மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் வீரமரணம், பிறமரணம் என இறப்பு இருநிலையில் அமைகின்றது. மரணமடைந்தோர் மணமானவர் எனில் அதனையொட்டி இறப்புசார் சடங்குகள் வேறுபடுகின்றன.

இறந்து போனவர் வீடுகளில் அச்சாவைப் பிறருக்கு அறிவித்தற் பொருட்டு நெய்தல் பறை முழக்கப்பட்டது.

“ஈர்ந்தண் முழுவின் பாணி ததும்ப”³

“ஐதக லன்குன் மகளிர்

நெய்தல்கே லன்மார் நெடுங்கடை யானே”⁴

என்ற வரிகள் மூலம் அறியலாம். மேலும் பிணத்தை காலில்லாத கட்டிலில் - அதாவது படையில் பிணமாகக் கிடத்தித் தூய வெள்ளை ஆடையால் போர்த்தப்பட்டது என்பதைப்,

“கால்கழி கட்டிலிற் கிடப்பித்

தூவெள் ளறுவை போர்ப்பித் திலதே”⁵

என்ற வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. சுற்றத்தார் சூழ்ந்து கொண்டு அழுதனர் என்பதைப் (புறம்-357) வது பாடலிலும் சுடுகாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட

பிணம் அங்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டு, புலையனால் சில சடங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதை,

“உப்பிலாஅ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்கு நோக்கா
திழிபிறப்பினோ னீயப்பெற்று
நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையும் .....”⁶

என்ற பாடல் உப்பில்லாத சோற்றினைப் பின்புறம் பாராது நிலத்தையே உண்கலனாகக் கொண்டு இழிபிறப்பினோன் வழங்குவான் என இச்சடங்கு உணர்த்தப்படுகின்றது.

கள்ளுடன் சேர்த்துப் படைத்தலும் உண்டு என்பதைப் புறம் 360-வது பாடலும் உயர்ந்தோர் கண்ணீர் விடுமாறு பெறும் இறப்பினை மக்கள் விரும்பினர் என்பதைப் புறம்- 291-வது பாடலிலும் காணமுடிகின்றது.

“புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து.”⁷

எனும் குறள் ஈங்கு நினையத்தக்கது.

ஈமத்துக்கு விறகுகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. என்பதை,

“எறிபுனக் குறவன் குறைய என்ன
கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழற்”⁸

எனும் வரிகளின் வழி அறியலாம். பிறிதொரு பாடலான புறம்-246-ல் ஈம விறகு கருங்கோடு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கணவனை இழந்த பெண்களின் செயல்கள்

கணவனை இழந்த பெண்கள் வெற்றிலை உண்ணாமல், நீராடாமல், அழுது கண்ணீர் வடிப்பர் என்பதை புறம் -62-வது பாடலிலும், தங்களது கூந்தலைக் கொய்து மொட்டை மழித்துக் கொள்வர். இதனை

“கொய்ம் மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய”⁹

எனும் வரிகள் காட்டுகின்றன.

பெண்கள் தம் மார்பில் அடித்து அழுவதால் வளையல்கள் உடைந்து சிதறி, வாழைப் பூக்களைப் போல் காணப்படும் என்பதைப் புறம்-237-வது பாடலும் அவர்களது தொடிகள் நீக்கப்படும் என்பதைப் புறம் -250-வது பாடலும், வளையல்களை நீக்கிய கைகள் வெம்மை அடையாளங்களுடன் காணப்படும் என்பதைப் புறம் 254-வது பாடலும் தங்களது அணிகலன்களைக் கணவனின் இறப்பிற்குப் பின்னர் அணிந்து கொள்வதில்லை என்பதால் கழிகல மகடூஉ என புறம் -261-வது பாடலும், தொடிகழி மகளிர் என புறம்-238-வது பாடலும் கணவனை இழந்தபின் துன்ப வாழ்வு வாழ்வதால் உயங்கல் மகளிர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர் என்பதைப் புறம் 246-வது பாடல்களின் வழி அறியமுடிகிறது. மேலும் நெய் முதலியவற்றை நீக்கி, எளிய உணவைக் காலந் தாழ்த்தி உண்டு பரற்கற்கள் பெய்யப்பட்ட நிலத்தில் பாயின்றித் தூங்கினர் என்பதைப் புறம் 246-வது பாடலும் அத்துடன் புல்லரிசியையே உணவாகக் கொண்டனர் என்பதைப் புறம் -280-வது பாடலிலும் காணமுடிகிறது.

மனைவியர் மிகச் சிறு நில பகுதியைக் கழுவித் தூய்மை செய்து இறந்த கணவர்க்கு உணவு படைப்பர் என்பதைப் புறம் 234-வது பாடலும், ஆப்பியால் (சாணத்தைக் கொண்டு) அவ்விடம் மெழுகப்படும் என்பதைப் புறம்-240-வது பாடலும் உணர்த்துகிறது. இவ்வுணவைப் புல்லின் மீது இடுவதும் உண்டு. பிண்டம் எனும் சொல் இவ்வுணவினைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புறம் -234-வது பாடலிலும் அறியலாம். இவ்வாறு படைக்கப்படும் இடம் சிறுஇடம் என்பதைத் தவிர, எங்கு எப்போது படைக்கப்படும் என்பதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

“உயர்நிலை யுலக மவன்புக வார

நீறாடு சுளகிற் சீறிட நீக்கி

அழுத லானாக் கண்ணள்

மெழுகு மாப்பிகண் கலுழ் நீ ரானே.”¹⁰

என்ற பாடலை காட்டாகக் காட்டலாம்.

மேலும் போரில் இறந்துவிட்ட கணவனுடன் உடன்கட்டை ஏறுதல் பெருங்கோப் பெண்டின் பாடலான புறம்-246-ல் காணமுடிகின்றது. கைம்மை நோன்பை மேற்கொள்வதைக் காட்டிலும் உடன்கட்டை ஏறுவதே சிறந்தது எனக் கருதினர்.

“கோடேந் தல்குற் குறுந்தொடி மகளிரொடு

கால னென்னுங் கண்ணிலி யுய்ப்ப

மேலோ ருலக மெய்தின னெனா”¹¹

எனக் குறிக்கப்படுவதால் ஆய் அண்டிரனின் மனைவியரும் உடன்கட்டை ஏறியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. சிறந்த காதல் வாழ்க்கை வாழ்ந்து மனைவியரை இழந்த கணவர் காட்டில் தனியே தங்கித் துறவுவாழ்வை மேற்கொண்டமையை புறம்-251,252 வது பாடல் சுட்டப்படுகின்றது.

நடுகல்லும் வழிபாடும்

போரில் வீரமரணமடைந்தோர்க்கு நடுகற்கள் நாட்டப்பட்டன. இவை நிலைபேறுடையவை எனக் கருதப்பட்டன என்பதைப் புறம்-223-வது பாடலிலும், இவை பெரும்பாலும் மரணமடைந்த பகுதியிலேயே அமைக்கப்பட்டன என்பதைப் புறம் -314-வது பாடலிலும், நடுகல்லில் அவ்வீரனின் பெயரும் பீடும் பொறிக்கப்பட்டன என்பதைப் புறம் -264-வது பாடல்; வழி அறியமுடிகிறது. நடுகல் பலியிட்டு நீராட்டி, விளக்கிட்டு, பந்தலிட்டு, மயிற்பீலியாலும் பூக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டது என்பதைப் புறம் -329, 260 ஆகிய பாடல்கள் வழியும் அறிய முடிகிறது. சிவந்த மலர்களை மரல் மரத்தின் நார்களில் தொடுத்து மாலைகளாக்கி நடுகல்லுக்குச் சூட்டினர் என்பதைப் புறம் -264-வது பாடலும் நடுகல்லுக்குச் சிறிய கலத்தில் கள் கொடுத்தலும் (படைத்தல்) உண்டு என்பதைப் புறம்-232-வது பாடல் வழி அறியலாம்.

“மரல் வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொ

டணிமயிற் பீலி சூட்டிப் பெயர்பொறித்

தினி நட் டனரே”¹²

என்ற பாடலைக் காட்டாகக் காட்டலாம்.

போரின் போது ஏற்படும் வீரமரணத்திற்கு இணையாக வடக்கிருந்து உயிர்நீத்தல் குறிக்கப்படுகின்றது என்பதை,

“மிக்க புகழ்உலகம் எய்திப்

புறப்புண் நாணி வடக் இருந்தோனே”¹³

என்ற பாடல் வடக்கிருத்தல் புகழலகம் செல்வதற்கான வழியாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இத்தகையோர்க்கும் நடுகல் நடுதல் காணப்பட்டமை என்பதைப் புறம்-221-வது பாடல் மேற்கண்ட கருத்தை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.

இறப்பிற்கு முன்னதான நம்பிக்கைகள்

கோள்கள், விண்மீன்கள் முதலானவற்றில் ஏற்படும் சில மாறுபாடுகள் நாட்டின் தலைவர் இறப்பதற்கு முன்னர் நிகழும் என மக்கள் நம்பினர். குறிப்பாக வால்மீன்கள் தோன்றுவதை இழப்பிற்குரியதாகக் கருதினர் என்பதைப் புறம்-229-வது பாடலும், யாழில் இரங்கற்குரிய விளரிப்பண் தோன்றுவதும் மனையாள் விரித்த கூந்தலுடன் வருதலும், தாம் காணச் செல்லும் தலைவனின் உயிருக்குத் தீங்கு ஏற்படும் நிலையைச் சுட்டும் குறியாகக் கருதப்பட்டது என்பதைப் புறம்-260-வது பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

மார்பில் உண்டான கடுமையான காயத்தோடு தலைவன் காணப்படுகின்றான். இந்நிலையில் நடுநாள் தும்பி மொய்த்தல், விளக்கு அவிதல், கூகையின் ஓசை, விரிச்சி கூறும் பெண்டிரின் நிரம்பா வார்த்தை ஆகியன தலைவனின் இறப்பிற்கான முன் அறிவிப்பாகத் தென்படுகிறது என்பதை

“என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய
நடுநாள் வந்து தும்பியுந் துவைக்கும்
நெடுநகர் வரைப்பின் விளக்கு நில்லா
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கும்
அஞ்சுவரு குராஅற் குரலுந் தூற்றும்
நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சியோர்க்கு

செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா”¹⁴

என்ற பாடல் வழி அறியலாம்.

இறப்பிற்குப் பின்னதான நம்பிக்கைகள்

புகழ், நிலைபெற்ற நடுகற்களாக விளங்குவதாகவும் புலவர்கள் பாடப்படுவதாகவும் தம் வாழ்வு அமைய வேண்டுமெனில் தாம் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்த வேண்டும் என விரும்பினர் என்பதைப் புறம் 282,307 ஆகிய பாடலும் இத்தகைய மரணம் இவ்வுலகத்தில் மட்டுமல்லாது துறக்கவுலகிலும்

(சொர்க்கம்) தமக்கு இடந்தரும் என நம்பினர். போரில் ஈடுபட்டு வீரமரணம் அடைந்தோர் உடல்கள் எரிக்கப்பட்டன. அல்லாதோர் உடல்கள்,

“குழவி இறப்பினும் ஊன்தடி பிறப்பினும்

ஆஅள் அன்று என்று வாளன் தப்பார்”¹⁵

என்பதால், வாளால் கீறித் தாழிகளில் வைத்துப் புதைக்கப்பட்டனர்.

நம்பி நெடுஞ்செழியன் என்பான் அனைத்து நிலையிலும் மேம்பட்டவன். ஆனால் போரில் மரணம் எய்தவில்லை. அவனைச் சுடுவதா இடுவதா எனும் கேள்விக்குப் பதிலாக வரும் பாடல் வரிகள்

“செய்த எல்லாம் செய்தனன் ஆகலின்

இடுக ஒன்றோ சுடுக ஒன்றோ

படுவழிப் படுக இப்புக்கழ் வெய்யோன் தலையே”¹⁶

ஆகும். இங்கு அவன் தலையை வாளால் அறுத்துப் புதைத்தாலும் சரி, நெருப்பால் சுட்டு அழித்தாலும் சரி. ஆனால் புதைத்தலை மரியாதைக்குரியதாக கருதவில்லை என்பதைக் குறிப்பால் உணர முடிகின்றது.

கூற்றுவன்

எவ்வாறாயினும் மிக நல்லவராக விளங்குபவர் இறந்து போதலை மக்கள், உறவினர், புலவர் போன்றோரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாநிலை ஏற்படுகின்றது. இத்தகு நிலையில் அவ்விறப்பிற்குக் காரணமான கூற்றுவனைத் திட்டிகின்ற, பழிக்கின்ற சாபமிடுகின்ற மனித மனங்களையும் புறநானூறு பதிவு செய்துள்ளது. காட்டாக, அறனில் கூற்று என்பதைப் புறம் 255-வது பாடலும், நயனில் கூற்றம் என்பதைப் புறம் 227,230 ஆகிய பாடலிலும் பேரும் பேதுறுத்த வெந்திறல் கூற்றம் என்பதைப் புறம் 238-வது பாடலிலும் காணலாம்.

புறங்காடு - சூழலமைவு

இன்றைய நிலையில் புறங்காடு என்பதைப் சுடுகாடு எனவும் இடுகாடு அல்லது கல்லறை எனவும் வழங்கப்படுகிறது. சங்ககாலத்தில் காடு, புறங்காடு, சுடலை, பெருங்காடு ஆகிய சொற்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதை புறநானூற்றுப் பாடல்களான 239, 356, 246 ஆகிய பாடல்களின் வழி அறியலாம்.

“தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி

காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசிபோர் உள்ளங்கவர் கள்வன்”¹⁷

எனத் திருஞானசம்பந்தரால் ‘சுடலை’ குறிப்பிடப்படுகின்றது. இலங்கையில் பெருவழக்காக உள்ள இச்சொல் தற்காலத்தே தமிழ்நாட்டில் வழக்கிழந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

கள்ளிகளும் முட்களும் நிறைந்து, சிறுசிறு எலும்புகள் ஆங்காங்கே காணப்படும் நிலையில் ஊருக்கு ஒதுக்குப் புறமான வளமற்ற நிலமாகிய களர் நிலத்தே காணப்படுவதே புறங்காடு என்பதைப் புறம் -265, 362 என்ற பாடல்களின் வழி காணலாம். அங்குக் கொடிய வாய்களைக் கொண்ட கூகை, பேராந்தை, காக்கை, நரிகள் ஆகிய காணப்படும், கொடிய புலால் நாற்றம் வீசும், பிணந்தின்னும் பேய்களும் பூதங்களும் திரிந்து கொண்டிருக்கும் என்பதைப் புறம் 359, 238, 356 ஆகிய பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு பார்ப்பவர்க்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்துபவை இத்தகைய சுடுகாடு எல்லோரையும் புறங்கண்டது.

மேற்குறித்த செய்திகளின் அடிப்படையில் மக்கள் நடமாட்டமற்ற, பெரிதும் வளமற்ற பகுதியிலேயே இச்சுடுகாடுகள் அமைந்துள்ளன என்பது தெரிய வருகின்றது.

முடிவாக

வீரமரணம் சொர்க்கம் தரும் என்பது போர்ச் சமுதாய மக்களின் தேவை கருதி உருவாக்கப்பட்ட நம்பிக்கையாகும். இறப்பில் சாப்பறை (நெய்தல்) முழங்குதல் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இந்தக்காலத்தைப் போல் சங்குதல் குறித்த செய்தி எங்கும் காணப்படவில்லை. சிதைக்குரிய தீயை யார் மூட்டினார் என்பதும் சுட்டப்படவில்லை. சுடுகாட்டில் இழிபிறப்புடையவனும் பின்னர் மனைவியும் இறந்தவற்கு உணவு படைத்தலால், இறப்பிற்குப் பின்னர் குறிப்பிட்ட நாளில் இப்படைத்தல் நிகழ்ந்திருந்தது எனலாம் (இன்று 8-ஆம், 31-ஆம் நாள் செய்யும் சடங்குகள் போல) கணவன் இறந்தபின் மனைவி கைம்மை நோன்பு நோற்றல்போல் மனைவி இறந்தபின் கணவன் வாழும் தாபதநிலை சுட்டப்பட்டுள்ளது. நடுகற்கள் வழிபடுவதன் மூலம் புறநானூற்று மக்கள் நடுகற்களுக்குத் தனியானதொரு இடத்தை வழங்கியிருப்பது புலனாகிறது. இவையாவும் இவ்வாய்வின் வழி ஆராயப்பட்ட செய்திகளாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. குறள் -336, மாணிக்கவாசகர் உரை ப.75
2. புறநானூறு — ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரை, பாடல் -62, ப-161
3. மேலது — பாடல் -194, ப-419
4. மேலது — பாடல் -389, ப-421
5. மேலது — பாடல் -286, ப-172
6. மேலது — பாடல் -363, ப-329
7. குறள் - 780 மாணிக்கவாசகர் உரை ப.163
8. புறநானூறு — ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரை, பாடல் -231, ப-70
9. மேலது — பாடல் -261, ப-127
10. மேலது — பாடல் -249, ப-104
11. மேலது — பாடல் -240, ப-89
12. மேலது — பாடல் -264, ப-134
13. மேலது — பாடல் -66, ப-169
14. மேலது — பாடல் -280, ப-159
15. மேலது — பாடல் -74, ப-188
16. மேலது — பாடல் -239, ப-86
17. திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவராம் முதலாம் திருமுறை திருப்பிரம்மபுரம் - பாடல்-1

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஓளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு விளக்க உரை, முதற்தொகுதி
இரண்டாம் தொகுதி — கழக வெளியீடு
2. சங்க இலக்கியம் மீள்பார்வை — பதிப்பாசிரியர் அ.புவியரசு

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

ISSN: 2582-399X

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

ஆண்டு 2020, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்களான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் அக்டோபர் - 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com

✉ aranjournal@gmail.com

☎ 72995 87879